

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1788/2003**av den 29 september 2003****om införande av en avgift inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter**

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 37 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽¹⁾, och

av följande skäl:

- (1) Genom rådets förordning (EEG) nr 856/84 av den 31 mars 1984 om ändring av förordning (EEG) nr 804/68 om den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter ⁽²⁾, infördes från och med den 2 april 1984 ett tilläggsavgiftssystem inom den nämnda sektorn. Systemet har förlängts upprepade gånger, särskilt genom rådets förordning (EEG) nr 3950/92 av den 28 december 1992 om införande av en tilläggsavgift inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter ⁽³⁾ samt senast, fram till den 31 mars 2008, genom rådets förordning (EG) nr 1256/1999 av den 17 maj 1999 om ändring av förordning (EEG) nr 3950/92 om införande av en tilläggsavgift inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter ⁽⁴⁾.
- (2) För att ta tillvara den erfarenhet som vunnits såväl som för att förenkla och förtydliga ordningen, bör förordning (EEG) nr 3950/92 upphöra att gälla och ersättas varvid nuvarande bestämmelser bör omstruktureras och förtydligas.
- (3) Det huvudsakliga målet med systemet förblir att minska obalansen mellan utbudet och efterfrågan på mjölk och mjölkprodukter samt de strukturella överskott som följer av denna obalans, och att på detta sätt uppnå större jämvikt på marknaden. Systemet bör därför tillämpas i ytterligare sju på varandra följande tolv månadersperioder från och med den 1 april 2008; dessa perioder skall läggas till dem som redan föreskrivs enligt förordning (EEG) nr 3950/92.
- (4) Det är lämpligt att behålla den metod som antogs 1984, enligt vilken en avgift skall erläggas för sådana kvantiteter mjölk som samlats in eller sålts för direkt konsumtion och som överstiger en viss garantitröskel. Denna tröskel skall för varje medlemsstat uttryckas genom fastställande av en total garantikvantitet med en referenshalt mjölkfett.
- (5) Avgiften bör fastställas till en nivå som verkar avskräckande och bör betalas av medlemsstaterna så snart den nationella referenskvantiteten har överskridits. Avgiften bör av medlemsstaten fördelas på de producenter som har bidragit till överskridandet. Dessa producenter är betalningsskyldiga gentemot medlemsstaten avseende sina respektive bidrag till avgiften som skall erläggas endast av det skälet att de har överskridit sin tillgängliga kvantitet.
- (6) Medlemsstaterna bör till garantisektionen av EUGFJ betala in en avgift som motsvarar överskridandet av den nationella referenskvantiteten minskad med ett schablonbelopp på 1 % för att beakta fall av konkurs eller permanent oförmåga hos vissa producenter att betala in deras bidrag till betalningen av ålagd avgift.
- (7) Medlemsstaterna bör ha rätt till en viss frist så att avgiften kan delas upp mellan producenterna och kan inbetalas till garantisektionen vid EUGFJ. Om de inte lyckas hålla den angivna fristen är det lämpligt att se till att garantisektionen vid EUGFJ får de belopp de har att fordra genom att dessa dras av från de månatliga återbetalningar som betalas till medlemsstaterna. Det är därför lämpligt att göra undantag från förfarandet i artikel 14 i rådets förordning (EG) nr 2040/2000 av den 26 september 2000 om budgetdisciplin ⁽⁵⁾.
- (8) I förordning (EEG) nr 3950/92 görs det skillnad mellan leveranser och direktförsäljning. Erfarenheten visar att det är lämpligt att förenkla förvaltningen genom att begränsa leveranserna till helmjölk och utesluta alla andra mjölkprodukter. Direktförsäljning bör därför i fortsättningen omfatta försäljning och överlåtelser av mjölk direkt till konsumenterna samt all försäljning och alla överlåtelser av andra mjölkprodukter.
- (9) De individuella referenskvantiteterna för leverans bör åtföljas av en referensfetthalt som fastställs med hänvisning till befintliga och föränderliga halter enligt regler som skall preciseras. Regler bör fastställas så att avvikelserna mellan det vägda genomsnittet för de individuella representativa fetthalterna och den nationella referensfetthalten hålls nere.

⁽¹⁾ Yttrandet avgivet den 5 juni 2003 (ännu ej offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ EGT L 90, 1.4.1984, s. 10.

⁽³⁾ EGT L 405, 31.12.1992, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 2028/2002 (EGT L 313, 16.11.2002, s. 3).

⁽⁴⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 73.

⁽⁵⁾ EGT L 244, 29.9.2000, s. 27.

- (10) Det är lämpligt att fastställa ett förenklat förfarande för fördelningen av de individuella referenskvantiteterna mellan leveranser och direktförsäljning, och samtidigt föreskriva att kommissionen skall meddelas de uppgifter den behöver för att göra denna fördelning och för beräkningen av avgiften. Fördelningen bör grunda sig på de referenskvantiteter som producenterna förfogade över för den tolv månadersperiod som inleds den 1 april 2003. Summan av de kvantiteter som medlemsstaterna tilldelat producenterna bör inte överstiga de nationella referenskvantiteterna. De nationella referenskvantiteterna skall fastställas för de elva perioderna från och med den 1 april 2004, med hänsyn till de olika faktorer som hänförs till det tidigare systemet.
- (11) Det är lämpligt att fastställa på vilket sätt mjölkfetthalten skall beaktas vid upprättandet av slutavräkningen för levererade kvantiteter. Det bör betonas att enskilda ändringar i form av sänkningar av fetthalten i levererad mjölk eller av separering av mjölken i olika beståndsdelar inte under några omständigheter får resultera i att en kvantitet som överstiger den garanterade totala kvantiteten mjölk i en medlemsstat undgår att avgiftsbeläggas. Eftersom de kvantiteter som berörs är så små, är det inte nödvändigt att ta hänsyn till fetthalten vid direktförsäljning.
- (12) För att garantera ett väl fungerande system bör det fastställas att uppköparna, vilka förefaller vara bäst lämpade att utföra de nödvändiga transaktionerna, skall samla in bidragen till den avgift producenterna skall erlägga och de skall tillhandahållas de medel som behövs för att kunna inkassera avgiften. Om det belopp som samlats in överstiger den avgift som skall betalas av medlemsstaten, skall den överskridande delen emellertid gå till finansieringen av nationella omstruktureringsprogram eller återbetalas till vissa kategorier producenter eller producenter som befinner sig i en undantagssituation. Om det visar sig att medlemsstaten inte skall erlägga någon avgift återbetalas eventuellt insamlade förskott.
- (13) Erfarenheten har visat att tillämpningen av detta system förutsätter att det finns en nationell reserv som ger producenter möjlighet att utifrån objektiva kriterier erhålla extra kvantiteter eller tillåter nya producenter att inleda verksamhet och som tillförs medel från alla de kvantiteter som av något skäl inte, eller inte längre, är individuellt tilldelade. För att ge medlemsstaterna utrymme att handskas med vissa situationer som fastställts enligt objektiva kriterier, bör de ha befogenhet att i detta syfte även fylla på sin nationella reserv, särskilt genom en lineär minskning av samtliga referenskvantiteter eller genom att hålla inne en del av den definitiva överföringen av dessa kvantiteter.
- (14) I syfte att upprätthålla en relativt flexibel förvaltning av systemet bör medlemsstaterna ha tillåtelse att vid slutet av perioden omfördela oanvända referenskvantiteter, nationellt eller mellan uppköpare.
- (15) Om producenterna underutnyttjar referenskvantiteterna kan mjölksektorn hindras från att utvecklas i rätt riktning. För att sådana problem skall kunna undvikas bör medlemsstaterna, vid fall av inställd verksamhet eller betydande underutnyttjande under en längre tidsperiod, ha möjlighet att bestämma att de outnyttjade referenskvantiteterna skall återgå till den nationella reserven för att kunna omfördelas till andra producenter. Det är dock nödvändigt att fastställa bestämmelser för fall där producenterna är tillfälligt förhindrade men vill återuppta produktionen.
- (16) Det har visat sig att de tillfälliga överlåtelser av delar av individuella referenskvantiteter som vissa medlemsstater har medgivit har bidragit till att höja systemets effektivitet. Tillämpningen av denna mekanism bör dock inte hindra fortsatt strukturell utveckling och anpassning eller leda till en underskattning av de administrativa svårigheter som uppstår i och med detta, och får inte leda till att före detta producenter som lämnat verksamheten behåller sin kvot längre än vad som är absolut nödvändigt för att den skall kunna överlåtas på en verksam producent.
- (17) I samband med införandet av systemet 1984 fastställdes principen att när ett jordbruksföretag såldes, utarrenderades eller överläts genom arv, överfördes motsvarande referenskvantitet tillsammans med marken till köparen, arrendatorn eller arvingen. Detta ursprungliga beslut bör inte ändras. Nationella bestämmelser för att skydda parternas rättmätiga intressen bör tillämpas för alla slags överlåtelser, i den händelse att parterna inte är överens.
- (18) I syfte att fortsätta omstruktureringen inom mjölkproduktionen och förbättra miljön bör det föreskrivas vissa undantag från principen att knyta referenskvantiteter till jordbruksföretag, och medlemsstaterna bör ges befogenhet att fortsätta att tillämpa nationella eller regionala omstruktureringsprogram. Medlemsstaterna bör också ha rätt att organisera överföringen av referenskvantiteter på annat sätt än genom individuella transaktioner mellan producenterna.
- (19) I enlighet med de olika slagen av överföringar av referenskvantiteter, och utifrån objektiva kriterier, bör medlemsstaterna tillåtas att i förekommande fall frånräkna den nationella reserven en del av de överförda kvantiteterna.
- (20) De lärdomar som kan dras av systemet med tilläggsavgifter har visat att överföring av referenskvantiteter på grundval av juridiska konstruktioner som arrendekontrakt, och som inte nödvändigtvis utmynnar i en permanent tilldelning av referenskvantiteterna i fråga till mot-

tagaren av överföringen, kan utgöra en faktor för tilläggskostnader för mjölkproduktionen och samtidigt hindra en förbättring av produktionsstrukturerna. För att stärka referenskvantiteternas reglerande effekt på marknaden för mjölk och mjölkprodukter bör medlemsstaterna tillåtas att återföra de referenskvantiteter som överförs på grundval av ett arrendekontrakt eller på annat sätt med jämförbara rättsliga effekter till den nationella reserven så att dessa kvantiteter på grundval av objektiva kriterier kan omfördelas till verksamma producenter, i synnerhet sådana som har utnyttjat dem tidigare. Medlemsstaterna bör också kunna organisera överföringen av referenskvantiteter på annat sätt än via individuella överföringar mellan producenter.

- (21) För att undvika dyrare produktionsmedel eller orättvis behandling bör det betonas att det råder förbud mot alla former av offentligt stöd vid förvärv eller överföring av referenskvantiteter.
- (22) Huvudsyftet med den avgift som föreskrivs i denna förordning är att stabilisera marknaden för mjölkprodukter. De intäkter som uppstår till följd av bestämmelserna i denna förordning bör följaktligen användas till att finansiera kostnader inom mjölksektorn.
- (23) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra denna förordning bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ⁽¹⁾.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL 1

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Räckvidd

1. Under 11 på varandra följande perioder på tolv månader med början den 1 april 2004 (nedan kallad "tolvmånadersperioder") skall det tas ut en avgift (nedan kallad "avgiften") för sådana kvantiteter kommjölk eller andra mjölkprodukter som saluförs under den berörda tolvmånadersperioden och som överskrider de nationella referenskvantiteter som fastställs i bilaga I.

2. Dessa kvantiteter skall fördelas mellan producenterna enligt bestämmelserna i artikel 6, varvid åtskillnad skall göras mellan leveranser och direktförsäljning enligt artikel 5. Överskridandet av den nationella referenskvantiteten och därmed förbunden avgift skall fastställas på nationell nivå inom varje medlemsstat, i enlighet med kapitel 3 och för leveranser och direktförsäljning var för sig.

⁽¹⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

3. De nationella referenskvantiteterna i bilaga I skall fastställas utan att det påverkar eventuella revideringar med hänsyn till det allmänna marknadsläget eller specifika förhållanden i vissa medlemsstater.

Artikel 2

Avgiften

Avgiften skall, för 100 kilo mjölk, vara 33,27 euro för perioden 2004–2005, 30,91 euro för perioden 2005–2006, 28,54 euro för perioden 2006–2007 och 27,83 euro för perioderna 2007–2008 och därefter.

Artikel 3

Inbetalning av avgiften

1. Medlemsstaterna är betalningsskyldiga gentemot gemenskapen avseende den avgift som utgår om den nationella referenskvantitet som fastställs i bilaga I överskrider och som fastställs på nationell nivå och separat för leveranser och direktförsäljning och medlemsstaterna skall inom ramen för 99 % av det belopp de är skyldiga betala till Europeiska utvecklings- och garantifonden (EUGFJ) före den 1 oktober som följer på den berörda tolv månadersperioden.

2. Om den betalning som avses i punkt 1 inte har skett före fastställt datum och efter samråd med Kommittén för Europeiska utvecklings- och garantifonden, skall kommissionen dra av ett belopp som motsvarar den icke betalda avgiften från de månatliga förskotten på verkställda utgifter som betalats av den berörda medlemsstaten i den mening som avses i artiklarna 5.1 och 7.2 i rådets förordning (EG) nr 1258/1999 av den 17 maj 1999 om finansiering av den gemensamma jordbrukspolitik (2). Innan kommissionen fattar sitt beslut skall den underätta den berörda medlemsstaten, som skall framföra sina synpunkter inom en vecka. Bestämmelserna i artikel 14 i förordning (EG) nr 2040/2000 skall inte tillämpas.

3. Kommissionen skall fastställa tillämpningsföreskrifterna för denna artikel i enlighet med förfarandet i artikel 23.2.

Artikel 4

Producenternas bidrag till den avgift som skall erläggas

Avgiften skall i enlighet med artiklarna 10 och 12 i sin helhet fördelas mellan de producenter som har bidragit till vart och ett av de överskridanden av de nationella referenskvantiteterna som avses i artikel 1.2.

⁽²⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 103.

Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 10.3 och 12.1 skall producenterna vara betalningsskyldiga gentemot medlemsstaten avseende sina respektive bidrag till avgiften som skall erläggas, och som skall beräknas enligt kapitel 3, endast av det skälet att de har överskridit sin disponibla kvantitet eller sina disponibla kvantiteter.

Artikel 5

Definitioner

I denna förordning avses med

- a) *mjölk*: produkt som härrör från mjölkning av en eller flera kor;
- b) *andra mjölkprodukter*: alla mjölkprodukter förutom mjölk, särskilt skummjölk, grädde, smör, yoghurt och ost; när så krävs skall dessa omvandlas till "mjölkekvivalenter" med hjälp av koefficienter som fastställs enligt förfarandet i artikel 23.2.
- c) *producent*: jordbrukare enligt definitionen i artikel 2 a i förordning (EG) nr 1782/2003 av den 29 september 2003 om upprättande av gemensamma bestämmelser för direktstöd inom den gemensamma jordbrukspolitiken och för stödsystem för producenter av vissa grödor ⁽¹⁾, vars jordbruk är beläget inom en medlemsstats geografiska gränser och som producerar och säljer mjölk eller som förbereder sig för att börja med detta inom kort.
- d) *jordbruksföretag*: jordbruksföretag enligt definitionen i artikel 2 b i förordning (EG) nr 1782/2003
- e) *uppköpare*: ett företag eller en sammanslutning som köper upp mjölk från producenter
- för att låta den genomgå en eller flera procedurer som avser insamling, förpackning, lagring, kylning och bearbetning av mjölk eller mjölkprodukter (även kontraktarbete räknas),
- för att sälja produkterna till ett eller flera företag som behandlar eller bearbetar mjölk eller andra mjölkprodukter.
- Som uppköpare betraktas även varje sammanslutning av uppköpare inom samma geografiska område som för medlemmarnas räkning utför det administrativa och bokföringsmässiga arbete som krävs för inbetalningen av avgiften. I samband med tillämpningen av den första meningen i detta stycke skall Grekland betraktas som ett enda geografiskt område där ett offentligt organ får betraktas som sammanslutning av uppköpare enligt ovan.
- f) *leverans*: alla leveranser av enbart mjölk, dvs. inga andra mjölkprodukter, av en producent till en köpare, oavsett om transporten utförs av producenten, en uppköpare, ett företag som behandlar eller bearbetar sådana produkter eller av en tredje part.

- g) *direktförsäljning*: en producents totala försäljning eller samtliga överlåtelser av mjölk direkt till konsumenterna samt en producents totala försäljning eller samtliga överlåtelser av andra mjölkprodukter. Kommissionen kan enligt förfarandet i artikel 23.2 och med iakttagande av definitionen av leverans i punkt f i den här artikeln justera definitionen av direktförsäljning för att bland annat säkerställa att inga mjölkkvantiteter eller kvantiteter av andra mjölkprodukter som saluförs hamnar utanför avgiftssystemet.
- h) *saluföring*: leverans av mjölk eller direktförsäljning av mjölk eller andra mjölkprodukter.
- i) *nationella referenskvantiteter*: den referenskvantitet som fastställs för varje medlemsstat i bilaga I.
- j) *individuella referenskvantiteter*: producentens referenskvantitet den 1 april i en tolv månadersperiod.
- k) *disponibla referenskvantiteter*: producenternas disponibla referenskvantiteter den 31 mars under den tolv månadersperiod för vilken avgiften har beräknats, med beaktande av alla tillfälliga överföringar, upplåtelse, omställningar och omfördelningar som föreskrivs i den här förordningen och som skett under denna tolv månadersperiod.

KAPITEL 2

TILLDELNING AV REFERENSKVANTITETER

Artikel 6

Individuella referenskvantiteter

- Före den 1 juni 2004 skall medlemsstaterna fastställa individuella referenskvantiteter för producenterna på grundval av den individuella referenskvantitet eller de individuella referenskvantiteter som tilldelats i enlighet med artikel 4 i förordning (EEG) nr 3950/92 för den tolv månadersperiod som inleds den 1 april 2003.
- En producent kan ha antingen en eller två individuella referenskvantiteter, en för leverans och en för direktförsäljning. Omställningen mellan en producents referenskvantiteter får endast göras av det behöriga organet i medlemsstaten, på vederbörligen motiverad begäran från producenten.
- Om en producent förfogar över två referenskvantiteter skall hans bidrag till en eventuell avgift beräknas separat på varje referenskvantitet.

⁽¹⁾ Se sidan 1 i detta nummer av EUT.

4. Den del av den finländska nationella referenskvantiteten som är avdelad för sådana leveranser som avses i artikel 1 kan ökas enligt förfarandet i artikel 23.2 som kompensation till de finländska Slom-producenterna upp till 200 000 ton. Denna reserv, som skall tilldelas i enlighet med gemenskapslagstiftningen, skall utslutande användas för producenter vars rätt att återuppta produktion har påverkats av anslutningen.

5. De individuella referenserna skall när så krävs ändras för var och en av de aktuella tolv månadersperioderna, så att summan av de individuella referenskvantiteterna avseende leveranser och de som avser direktförsäljning inte överstiger den motsvarande del av den nationella referenskvantiteten som justerats i enlighet med artikel 8, med hänsyn tagen till eventuella minskningar som gjorts för överföringar till den nationella reserven enligt artikel 14.

Artikel 7

Tilldelning av kvantiteter ur den nationella reserven

Medlemsstaterna skall fastställa bestämmelser för att, utifrån objektiva kriterier som skall meddelas kommissionen, mellan producenterna kunna fördela hela eller en del av kvantiteten i den nationella reserven enligt artikel 14.

KAPITEL 3

BERÄKNING AV AVGIFTEN

Artikel 8

Förvaltning av referenskvantiteter

1. För varje medlemsstat och för varje period skall kommissionen, före periodens slut och enligt förfarandet i artikel 23.2, justera fördelningen mellan leveranser och direktförsäljning av de nationella referenskvantiteterna med hänsyn till de omställningar som krävs av producenterna mellan de individuella referenskvantiteterna för leveranser eller för direktförsäljning.

2. Medlemsstaterna skall varje år till kommissionen före de datum och enligt de föreskrifter som skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 23.2, överlämna nödvändiga uppgifter

- a) för den justering som avses i punkt 1,
- b) för beräkningen av den avgift som medlemsstaten skall betala.

Artikel 9

Fett

1. Varje producent som har en individuell referenskvantitet för leveranser skall för denna kvantitet tilldelas en referenshalt för fett.

2. För de referenskvantiteter som tilldelas producenter den 31 mars 2004 i enlighet med artikel 6.1 skall den halt som avses i punkt 1 i den här artikeln vara lika med referenshalten för denna kvantitet denna dag.

3. Denna halt skall ändras vid de omställningar som avses i artikel 6.2 och vid förvärv eller överföring av referenskvantiteter eller tillfälliga överlåtelser, i enlighet med de regler som skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 23.2.

4. För nya producenter som har en individuell referenskvantitet för leveranser, vilken helt och hållet kommer från den nationella reserven, skall halten fastställas i enlighet med regler som skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 23.2.

5. De individuella referenshalter som avses i punkt 1 skall vid behov justeras när denna förordning träder i kraft och därefter vid tolv månadersperiodens början varje gång så krävs så att för varje medlemsstat det vägda medelvärdet av dessa halter inte med mer än 0,1 gram per kg överskrider den referensfett-halt som fastställs i bilaga II.

Artikel 10

Avgift vid leveranser

1. Med avseende på upprättandet av slutavräkningen för avgiften skall de kvantiteter som levereras av en producent justeras genom ökning eller minskning när den verkliga fetthalten hos kvantiteterna skiljer sig från producentens referensfett-halt, och detta skall göras med hjälp av koefficienter och enligt villkor som skall fastställas i enlighet med artikel 23.2.

2. Om på nationell nivå summan av de leveranser som justerats enligt punkt 1 är lägre än de faktiska leveranserna skall avgiften beräknas på de faktiska leveranserna. I sådana fall skall varje negativ justering minskas proportionellt i en sådan grad att summan av de justerade leveranserna hamnar på samma nivå som de faktiska leveranserna.

Om summan av de leveranser som justerats enligt punkt 1 ovan är högre än de faktiska leveranserna skall avgiften fastställas på grundval av de justerade leveranserna.

3. I enlighet med medlemsstatens beslut skall producenternas bidrag till den avgift som skall betalas fastställas, efter eventuell omfördelning, i proportion till varje producents individuella referenskvantitet eller enligt objektiva kriterier som medlemsstaterna skall fastställa, av den outnyttjade delen av den nationella referenskvantiteten för leveranser

- a) antingen på nationell nivå, på grundval av det belopp med vilket varje enskild producentens referenskvantitet överskridits,
- b) eller först på uppköparnivå, och sedan, vid behov, på nationell nivå.

Artikel 11

Uppköparens roll

1. Uppköparen skall ansvara för insamlingen av det bidrag producenterna är skyldiga att betala som en avgift och skall, enligt bestämmelser som skall fastställas enligt artikel 23.2, till medlemsstatens behöriga organ betala bidragsbeloppet som skall dras av på det mjölkpris som betalas till de producenter som står för överskridandet eller som, om detta inte är möjligt, skall tas ut på annat lämpligt sätt.

2. Om en uppköpare helt eller delvis träder i stället för en eller flera uppköpare, skall hänsyn tas till de individuella referenskvantiteter som producenterna disponerar över under återstoden av den innevarande tolv månadersperioden, minus de kvantiteter som redan levererats och med beaktande av dessa kvantiteters fetthalt. Samma regler skall gälla när en producent övergår från en uppköpare till en annan.

3. Om under referensperiodens gång de kvantiteter som en producent har levererat överstiger den referenskvantitet som han disponerar över, kan medlemsstaten besluta att uppköparen skall ha befogenhet att, i enlighet med närmare bestämmelser som fastställs av medlemsstaten, som ett förskott på avgiften från producenten, dra av en del av mjölkpriset för varje leverans från denne producent som överstiger den referenskvantitet som han disponerar över för leveranser. Medlemsstaten får fastställa särskilda bestämmelser enligt vilka uppköpare tillåts dra av detta förskott när producenterna levererar till flera uppköpare.

Artikel 12

Avgift vid direktförsäljning

1. Vid direktförsäljning och i enlighet med medlemsstatens beslut skall producenternas bidrag till avgiften, efter eventuell omfördelning av den outnyttjade delen av den nationella referenskvantiteten för direktförsäljning, fastställas på lämplig regional nivå eller på nationell nivå.

2. Medlemsstaterna skall fastställa beräkningsgrunden för producentens bidrag till avgiften på den totala kvantitet mjölk som sålts eller överlätits eller använts för framställning av mjölkprodukter som sålts eller överlätits enligt kriterier som fastställs enligt förfarandet i artikel 23.2.

3. Med avseende på upprättandet av slutavräkningen för avgiften får inte någon korrigeringskopplad till fetthalten beaktas.

4. Formerna och datum för betalning av avgiften till medlemsstatens behöriga myndighet skall fastställas enligt det förfarande som avses i artikel 23.2.

KAPITEL 4

FÖRVALTNING AV AVGIFTEN

Artikel 13

Överskjutande eller icke betalade belopp

1. Om det för leveranser eller för direktförsäljning fastställs att en avgift skall betalas och om det uttagna bidraget från producenterna är högre än avgiften får medlemsstaten

a) helt eller delvis använda överskottet till att finansiera åtgärder enligt artikel 18.1 a, och/eller

b) helt eller delvis omfördela det till producenter som tillhör de prioriterade kategorier som definierats av medlemsstaten utifrån objektiva kriterier och inom tidsfrister vilka skall fastställas enligt förfarandet i artikel 23.2, eller till producenter som påverkas av särskilda omständigheter till följd av en nationell bestämmelse som inte har något samband med det här systemet.

2. När det fastställs att ingen avgift skall betalas skall eventuella avgiftsförskott som tagits ut av uppköparen eller medlemsstaten återbetalas senast vid slutet av nästa tolv månadersperiod.

3. Om en uppköpare inte har respekterat skyldigheten att ta ut producenternas bidrag till avgiften enligt artikel 11, kan medlemsstaten utkräva de obetalda beloppen direkt av producenten, utan att det påverkar de påföljder han kan göra gällande vid underlåtenhet från uppköparens sida.

4. Om betalningsterminen inte respekteras av producenten eller i förekommande fall uppköparen, har medlemsstaten kvar sin rätt att enligt förfarandet i artikel 23.2 fastställa dröjsmålsränta.

Artikel 14

Nationell reserv

1. Varje medlemsstat skall inrätta en nationell reserv inom ramen för de kvantiteter som avses i bilaga 1 och särskilt med avseende på den tilldelning som föreskrivs i artikel 7. Reserven skall vid behov tillföras medel genom återtagande av kvantiteter enligt artikel 15, genom avdrag från de överföringar som avses i artikel 19 eller genom en lineär minskning av de individuella referenskvantiteterna. Ändamålet för dessa kvantiteter, "leveranser" eller "direktförsäljning" skall fortsätta att vara desamma.

2. Alla extra referenskvantiteter som tilldelas en medlemsstat skall automatiskt sättas in i den nationella reserven och fördelas mellan "leveranser" och "direktförsäljning" på grundval av en uppskattning av behoven.

3. För de kvantiteter som överförs till den nationella reserven skall ingen referenshalt för fett anges.

Artikel 15

Fall då verksamheten upphör

1. När en fysisk eller juridisk person som innehar referenskvantiteter under en tolv månadersperiod inte längre uppfyller kraven enligt artikel 5 c, skall dessa kvantiteter övergå till den nationella reserven senast den 1 april det påföljande kalenderåret, utom om denna person på nytt blir producent i den mening som avses i artikel 5 c senast den dagen.

Om berörda fysiska eller juridiska person på nytt blir producent senast i slutet av den andra tolv månadersperiod som följer på indragningen av kvantiteterna, skall hela eller en del av den individuella referenskvantitet som dragits in återlämnas senast den 1 april som följer efter dagen för ansökan.

2. Om en producent under åtminstone en tolv månadersperiod inte saluför en kvantitet motsvarande minst 70 % av sin individuella referenskvantitet kan medlemsstaten besluta om, och på vilka villkor, den outnyttjade referenskvantiteten helt eller delvis skall återgå till den nationella reserven.

Medlemsstaten fastställer under vilka villkor en referenskvantitet skall återgå till den berörda producenten om denna återupptar saluföringen.

3. Punkterna 1 och 2 skall emellertid inte tillämpas vid force majeure eller i vederbörligen motiverade fall som godkänts av den behöriga myndigheten och där de berörda producenternas produktionskapacitet endast påverkas tillfälligt.

Artikel 16

Tillfälliga överlåtelse

1. I slutet av varje tolv månadersperiod skall medlemsstaterna, för den berörda perioden, godkänna tillfällig överlåtelse av en del av den individuella referenskvantitet som den därtill berättigade producenten inte avser att utnyttja.

Medlemsstater får reglera överlåtelseerna med hänsyn till producentkategori eller mjölkproduktionens struktur och får begränsa överlåtelse till uppköparnivå eller inom regioner tillåta total överlåtelse i de fall som anges i artikel 15.3 samt fastställa i vilken mån överlåtelseerna får ske på nytt.

2. Varje medlemsstat får besluta att inte tillämpa punkt 1 på grundval av ett eller båda av följande kriterier:

- a) Behovet att underlätta strukturell utveckling och anpassning.
- b) Betydande administrativa behov.

Artikel 17

Överföring av referenskvantiteter tillsammans med mark

1. Individuella referenskvantiteter skall överföras tillsammans med jordbruksföretaget till de producenter som tar över det vid försäljning, utarrendering, faktiskt eller förtida arv eller vid annan överföring som har jämförbara rättsverkningar för producenterna, i enlighet med närmare bestämmelser som medlemsstaterna skall fastställa med hänsyn till de arealer som används för mjölkproduktion eller andra objektiva kriterier samt med beaktande av eventuella avtal mellan parterna. Den del av referenskvantiteten som eventuellt inte överförs med jordbruksföretaget skall överföras till den nationella reserven.

2. I samband med att referenskvantiteter har överförts eller skall överföras i enlighet med punkt 1 på grundval av ett arrendekontrakt eller på annat sätt med jämförbara rättsliga effekter, kan medlemsstaterna, med utgångspunkt i objektiva kriterier och med syftet att referenskvantiteterna uteslutande skall tilldelas producenterna, besluta att referenskvantiteten inte överförs tillsammans med jordbruksföretaget.

3. Om mark överläts till offentliga myndigheter och/eller för offentligt bruk eller om överlåtelse sker i syften som inte har något samband med jordbruk, skall medlemsstaterna föreskriva att erforderliga åtgärder för att skydda parternas rättmätiga intressen genomförs och särskilt att den överlåtande producenten ges möjlighet att fortsätta med mjölkproduktion om det är hans avsikt.

4. Om det inte finns något avtal mellan parterna i det fall ett arrendekontrakt löper ut utan att det finns möjlighet till förnyelse på liknande villkor eller i situationer som medför jämförbara rättsliga effekter skall de individuella referenskvantiteterna i fråga helt eller delvis överföras till de producenter som övertar dem, i enlighet med bestämmelser som antagits eller kommer att antas av medlemsstaterna, med beaktande av parternas rättmätiga intressen.

Artikel 18

Särskilda överlåtelsebestämmelser

1. I syfte att slutföra omstruktureringen av mjölkproduktionen eller för att förbättra miljön och i enlighet med närmare bestämmelser som de skall fastställa med beaktande av parternas rättmätiga intressen, får medlemsstaterna

- a) bevilja ersättning genom en eller flera årliga utbetalningar till producenter som åtar sig att definitivt lägga ned hela eller en del av sin mjölkproduktion och tillföra den nationella reserven de således frigjorda individuella referenskvantiteterna,
- b) utifrån objektiva kriterier fastställa de villkor på vilka producenter i början av en tolv månaders period av den behöriga myndigheten eller av ett av denna utsett organ, mot betalning, får erhålla en extratilldelning av sådana individuella referenskvantiteter som andra producenter i slutet av den föregående tolv månaders perioden definitivt har frigjort mot en ersättning, i en eller flera årliga utbetalningar, vilken motsvarar ovannämnda betalning,
- c) centralisera och övervaka överlåtelse av referenskvantiteter utan mark,
- d) när det gäller överlåtelse av mark i miljöförbättrande syfte, fastställa att den individuella referenskvantiteten skall tilldelas den överlåtande producenten om han avser att fortsätta med mjölkproduktion,
- e) utifrån objektiva kriterier fastställa inom vilka regioner eller uppsamlingsområden det skall vara tillåtet med definitiv överföring av referenskvantiteter utan motsvarande överlåtelse av mark, i syfte att förbättra mjölkproduktionens struktur,
- f) på ansökan av producenten hos den behöriga myndigheten eller hos av denna utsett organ och i syfte att förbättra mjölkproduktionens struktur på företagsnivå eller att möjliggöra en övergång till extensiv produktion, tillåta definitiv överföring av referenskvantiteter utan motsvarande överlåtelse av mark eller vice versa.

2. Bestämmelserna i punkt 1 kan genomföras på nationell nivå, på lämplig regional nivå eller inom specificerade uppsamlingsområden.

Artikel 19

Innehållen del vid överföringar

1. Vid de överföringar som avses i artiklarna 17 och 18 kan medlemsstaterna, utifrån objektiva kriterier, till förmån för den nationella reserven hålla inne en del av den individuella referenskvantiteten.

2. I samband med att referenskvantiteter har överförts eller skall överföras i enlighet med artiklarna 17 och 18, med eller utan motsvarande mark, på grundval av ett arrendekontrakt eller på annat sätt med jämförbara rättsliga effekter, kan medlemsstaterna, med utgångspunkt i objektiva kriterier och med syftet att referenskvantiteterna uteslutande skall tilldelas producenterna, besluta om hela eller en del av referenskvantiteten skall återgå till den nationella reserven.

Artikel 20

Stöd till förvärv av referenskvantiteter

Inget offentligt organ har rätt att bevilja finansiellt stöd direkt knutet till förvärv av kvoter, vare sig vid försäljning, överlåtelser eller tilldelning av referenskvantiteter enligt denna förordning.

Artikel 21

Godkännande

En uppköparens verksamhet måste först godkännas av medlemsstaten, enligt kriterier som skall fastställas i enlighet med artikel 23.2.

De villkor som skall uppfyllas och de uppgifter som skall lämnas av producenten vid direktförsäljning skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 23.2.

KAPITEL 5

ÖVERGÅNGS- OCH SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 22

Avgiftens syfte

Avgiften skall betraktas som intervention i syfte att stabilisera jordbruksmarknaderna och skall användas till att finansiera utgifter inom mjölksektorn.

Artikel 23

Förvaltningskommitté

1. Kommissionen skall biträdas av Förvaltningskommittén för mjölk och mjölkprodukter som inrättades genom artikel 41 i rådets förordning (EG) nr 1255/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter ⁽¹⁾, nedan kallad "kommittén".

2. När det hänvisas till denna punkt skall artiklarna 4 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas.

Den tid som avses i artikel 4.3 i beslut 1999/468/EG skall vara en månad.

3. Kommittén skall själv anta sin arbetsordning.

Artikel 24

Tillämpningsåtgärder

De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra denna förordning skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 23.2.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 29 september 2003.

Artikel 25

Upphävande

Förordning (EEG) nr 3950/92 skall upphöra att gälla den 1 april 2004.

Hänvisningar till den upphävda förordningen skall tolkas som hänvisningar till den här förordningen och skall läsas enligt jämförelsetabellen i bilaga III.

Artikel 26

Övergångsåtgärder

Där övergångsbestämmelser krävs för att underlätta genomförandet av de ändringar som föreskrivs i den här förordningen skall de antas i enlighet med förfarandet i artikel 23.2.

Artikel 27

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den sjunde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 april 2004, med undantag för artiklarna 6 och 2, vilka skall tillämpas från och med den dag denna förordning träder i kraft.

På rådets vägnar

G. ALEMANN

Ordförande

⁽¹⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 48.

BILAGA I

REFERENSKVANTITETER

a) Perioden 2004–2005

Medlemsstat	Kvantitet, ton
Belgien	3 310 431,000
Danmark	4 455 348,000
Tyskland	27 864 816,000
Grekland	820 513,000
Spanien	6 116 950,000
Frankrike	24 235 798,000
Irland	5 395 764,000
Italien	10 530 060,000
Luxemburg	269 049,000
Nederländerna	11 074 692,000
Österrike	2 749 401,000
Portugal	1 870 461,000
Finland	2 407 003,324
Sverige	3 303 000,000
Förenade kungariket	14 609 747,000

c) Perioden 2006–2007

Medlemsstat	Kvantitet, ton
Belgien	3 326 983,000
Danmark	4 477 624,000
Tyskland	28 004 140,000
Grekland	820 513,000
Spanien	6 116 950,000
Frankrike	24 356 977,000
Irland	5 395 764,000
Italien	10 530 060,000
Luxemburg	270 394,000
Nederländerna	11 130 066,000
Österrike	2 763 148,000
Portugal	1 929 824,000
Finland	2 419 025,324
Sverige	3 319 515,000
Förenade kungariket	14 682 697,000

b) Perioden 2005–2006

Medlemsstat	Kvantitet, ton
Belgien	3 310 431,000
Danmark	4 455 348,000
Tyskland	27 864 816,000
Grekland	820 513,000
Spanien	6 116 950,000
Frankrike	24 235 798,000
Irland	5 395 764,000
Italien	10 530 060,000
Luxemburg	269 049,000
Nederländerna	11 074 692,000
Österrike	2 749 401,000
Portugal (*)	1 920 461,000
Finland	2 407 003,324
Sverige	3 303 000,000
Förenade kungariket	14 609 747,000

d) Perioden 2007–2008

Medlemsstat	Kvantitet, ton
Belgien	3 343 535,000
Danmark	4 499 900,000
Tyskland	28 143 464,000
Grekland	820 513,000
Spanien	6 116 950,000
Frankrike	24 478 156,000
Irland	5 395 764,000
Italien	10 530 060,000
Luxemburg	271 739,000
Nederländerna	11 185 440,000
Österrike	2 776 895,000
Portugal	1 939 187,000
Finland	2 431 047,324
Sverige	3 336 030,000
Förenade kungariket	14 755 647,000

(*) särskild höjning med 50 000 ton, uteslutande för producenter i Azorerna

e) Perioderna 2008–2009 till 2014–2015

Medlemsstat	Kvantitet, ton
Belgien	3 360 087,000
Danmark	4 522 176,000
Tyskland	28 282 788,000
Grekland	820 513,000
Spanien	6 116 950,000
Frankrike	24 599 335,000
Irland	5 395 764,000
Italien	10 530 060,000
Luxemburg	273 084,000
Nederländerna	11 240 814,000
Österrike	2 790 642,000
Portugal	1 948 550,000
Finland	2 443 069,324
Sverige	3 352 545,000
Förenade kungariket	14 828 597,000

BILAGA II

REFERENSFETTHALT

Medlemsstat	Referensfetthalt (g/kg)
Belgien	36,91
Danmark	43,68
Tyskland	40,11
Grekland	36,10
Spanien	36,37
Frankrike	39,48
Irland	35,81
Italien	36,88
Luxemburg	39,17
Nederländerna	42,36
Österrike	40,30
Portugal	37,30
Finland	43,40
Sverige	43,40
Förenade kungariket	39,70

BILAGA III

JÄMFÖRELSETABELL

Denna förordning	Förordning (EEG) nr 3950/92
Artikel 1 första stycket	Artikel 1.1
Artikel 1.2	—
Artikel 1.3	Artikel 3 andra stycket
Artikel 2	Artikel 1 andra stycket
Artikel 3	—
Artikel 4	Artikel 2.1 första stycket
Artikel 5	Artikel 9
Artikel 6 Artikel 6.1, 6.2 och 6.3	—
Artikel 6.4	Artikel 3.2
Artikel 6.5	Artikel 4.2
Artikel 7	—
Artikel 8	—
Artikel 9	—
Artikel 10 Artikel 10.1 och 10.2	—
Artikel 10.3	Artikel 2.1 andra stycket
Artikel 11 Artikel 11.1	Artikel 2.2 första stycket
Artikel 11.2	Artikel 2.2 andra stycket
Artikel 11.3	Artikel 2.2 tredje stycket
Artikel 12 Artikel 12.1	Artikel 2.1
Artikel 12.2 och 12.3	—
Artikel 12.4	Artikel 2.3
Artikel 13 Artikel 13.1	Artikel 2.4
Artikel 13.2, 13.3 och 13.4	—
Artikel 14 Artikel 14.1	Artikel 5 första stycket
Artikel 14.2 och 14.3	—
Artikel 15	Artikel 5, andra och tredje stycket
Artikel 16	Artikel 6
Artikel 17 Artikel 17.1	Artikel 7.1
Artikel 17.2	Artikel 8a b
Artikel 17.3 och 17.4	Artikel 7.1 tredje stycket och 7.3
Artikel 18	Artikel 8
Artikel 19 Artikel 19.1	Artikel 7.1 andra stycket
Artikel 19.2	Artikel 8a a

Denna förordning	Förordning (EEG) nr 3950/92
Artikel 20	—
Artikel 21	—
Artikel 22	Artikel 10
Artikel 23 Artikel 23.1 Artikel 23.2 och 23.3	Artikel 11 första stycket —
Artikel 24	Artikel 11 första stycket
Artikel 25	Artikel 12
Bilaga I	Bilaga
Bilaga II	—
Bilaga III	—